

מסורת הש"ס

(ב) 'עיר' חוס' יבמות 10:
 ד'ס הלכות ו' ותוס' לעיל
 ד'ס ו' ותוס'ס ו' ותוס'ס:
 (ג) (סוטה כג.) (ד) (מדרין)
 טו: סוטה כד: גיטין כא:
 סח: (ע"ש, ד') (נדרות)
 (ה) (ד'ס דבני אבילות)
 (זא:.) (ו) כ"דס כ' זא:
 (ז) (דבני אבילות) (טס ד')
 (ח) (זא) (ז'ס ד'ס ד'ס)
 ספקר כ"ס ד'ס כ'ס
 ד'ס יוסק, (ז) (ז'ס כג.)
 (י) (ז'ס חוס' סטדקין כ')
 ד'ס הלכות ו' ותוס' ו'ס
 חוס' ד'ס הלכות ו'ס
 מכות ז'ס: ד'ס ד'ס הלכות
 ו'ס: שבת קל"ה ד'ס ו'ס:

גליון הש"ס

גם' הלבנה ברי"ה עין
תשובות פנים מאירות ח"ב
סי' נא: שם הו"ל ב'
בתיב. ע"י משנה למלך
פי"ג הי"א מהל' עבדים:

מוסף רש"י

אין זה כריתות. דלא כל
ימים קשורה בו שמהמנו
היא נמנעת מלשחות יין
ומנאי זה חלי' והלך לעולם
ואין זה הכדלה (עירובין
ל:א) שאין מפרדין אלא
המות דעד יום מותה
קשורה בו (גיטין כג:) הרי
זה כריתות. מיד והיא
תקיים התנאי (שם).

תום' ישנים

[illegible]

למשיחא אללא היכא שיש
עבירה בדבר כגון פסול דזב
וגם אז לא יהיה הדבר שיה
תלכישן לעתיד לבא כשישיו אז
בתרא דנדה ובי מתים לעת
וא"ם דהכא לא ח"שי רבנן
מזות יבמין וי"ל דמילתא דר

כיוון דאמרי אי איכא למישא חיישין נמי למיחא דתרי נימרו נמי
נבטומאה אי איכא למישא חיישין נמי לטומאה דתרי ואין לדבר סוף:
וראו דא. ונשמר מן הטומאה אבל מיחא אין מקורה בדינו: **בסנקטא.**
בדרכא חזוין. דשאל תחום: על מנת שסמוך. ביה"כ ואם

ממה בו ביום נמלך גט למפרע ואין
באן אלא בית אחד ואם לא משה
היה ותמה חזירתה נשברה לו וזה
שארן הגט. וכל סוגיא זאת וזה
מירוצין שבות יוכלין לעמוד כי יש
לפון תשובה רבות ואינו אלא כי
ממלמלמלמין אותם (א) ואם תאמר כן יש
להשיב כי ואינו משיב כל תשובות
שיש להשיב כי בזהם הוא ממלמן
לפון בענין אחר עד שהעמיד
על מכונה: ודלמלל לא מייאם. ואין
הגט גט: (ב) ע"מ שלל תפוס. ואי
לא ממה דקדאמר הוה ליה גיטא
למפרע: כפאי גוואל. שהתני מלוי
בתיבתי מי הוה גט: אין זו כריתוס.
שהרי כל ימי חיה קשורה בו ואין
כריתוס בענין: כל ימי חיי פלוני
היה זו כריתוס. ומינשלא לאמר
ממס פלוני וגם מהיום הלאה
ממס קלקלה אין כאן חיוב גשם
איש שאינו אלא כחשש שמה תשמה
עין בתי פלוני: שלל תפוס הפרסיד.
ואי לא ממה חזירתה הוה לה גט
למפרע ואין כאן אלא בית אחד:
אם

וצריכא דמגורש לה על תנאי דאמר לה הרי זה גיטא ודילמא לא מיתא והוה ליה שני בתים אלא דאמר לה בשלא תמותי אי לא מיתה מיגרשא לה ואי מיתה הא לא מיתה והוה ליה גיטא דהאי גיטא ומיתא חברתה ודאמר לה על מנת שתמות [אחת מכס] מיתה הא קיימא הא ודילמא לא מיתא ולא חדא מינייהו והוה ליה גיטא מי הוי גיטא והאמר רבא הרי זה גיטך על מנת חיי וחייכי אן זה כריתות כל ימי חיי פלוני הרי זה כרית זה גיטך על מנת שלא תמות חברתך אי לא מיתה חברתה הא קיימא הא ודילמא מיתא חברתה בפלגא

שבעל הש"ס לא מוסק למילתיה של המתקן והולך ומתקדק בפרושו
הנחיל אי דלמר לה על מנת שמתווי ודילמא לא ממה וכו' וכו' שר
וכו' עד מסקנא דמילתא כולה מדברי בעל הש"ס שדקדק מעצמו פירו
דמר ע"מ שלא ממות מכתריך וכו' ומדע שהוא כן דכל הך קאל
יורד על האמה דכנסת יס ל"ח אלא דלמר וצניטתא בשרא גרס אלא
בעצמו מילין קאן דרש דעמו לנדרה על אר

על בנה שחמותי. הוה מני למיפוך אי"כ אלאי מנרש לה י"ל
ליהו עד הלא שחמא שני בחים: **על** בנה שחמות אחת
יבטא וקס לה בנה שחמא יחא לוי עפי למיפוך ודילמא לא
יגריי דפסקר המרש גיטין דף 33: אמרין אלאי רבא ר"י גיטין ע"ה
דכרימות ופרין מאי שחא חיי פלוני דדילמא מימ ומקיימה לא למנ
כרימות כל ימי חי ומי פלוני הכי וזכרימות והשחא קשה דסוגיא
דמי מאי האי דאי לא חל אלא בחיי חזירה לחודא לא גט ובש
לישנא דמעמיקא והמסקנא דה"פ והאמר רבא כל ימי חי היינו
כל ימי חי דמעמיקא בין שחמך חייב דמעמיקא דהסא אין וז
לשע"ה דליני לא אמר אלא ע"מ שחמות חזרתיך הו גיטא השח
דאיכא מנאי דלפטר דמקיים במחמה ויחול קיום השחא והגט ג
חל קיום החנאי והגט כחש במחמה לא דמי ליהבא דחנאי על מ
זחא ואי היא מימא ברישא לא חל גיטא: ועיי

מלא דאס' לא הייז נישט ע"י מנה שותפות חברתך. מאלא פאר
מחשבות חזקתך ופירך ודילמא מייסא פלגא דעבודה כו' ומש
ואמר לה נמי על מנה שחמור חזקתך פלגא דעבודה דלא לא
מייסא חזקתך והוו ליה שני בחס ובה שכיחא טפי דלא מהא דפסי

[illegible]

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יג. יומא **ה'לכה בר' יוסי.** תימא הילכתא למשאח דבי ה"ג פריך צוזמס
פרק צ"ט (דף מה.) ובפרק ד' מיתוס (פנהדרין דף נא):
יש לומר דארכא נפקא מינה אפילו חזן חזר לפרנס הממונה על
הצבור ועבר ממחמא אונס שששיצבור האונס חזר לשכרמו וגם חטונו

כבוד בשם יי' הוא מעשה דר"ג
(וראב"ע) והוא דבש' קמח דמעט
(דף ד:) דפסיק ר"ג דלחמ' זו
במרחשון שולחין הגשמיים ומוק' לו
זמן צדק המקדש קיים י"ל דנפקא
מינה אפילו בזמן הזה לנבי (בבב דלית)
לחמ' פירי דנדרב דלחמיה הכס וכו'
דלחמ' פסקה"ס ש' אלו דברים (דף כו.)
גבי פסח כלל לחמ' ר"ע כל מלחמה
שלי אפשר לעשות מע"ש דוחה את
השבת ופסיק בנדרה (דף פט:) הלכה
כר"ע ש' לומר דנפקא מינה לענין
מילה ואשכ"ח דגבי מילה מ"מ פסיק
רב יהודה הכי בפרק ר"א דמילה
(שם דף קנב.) מ"מ פסיק הכי במי
לחמ' פסקה"ס ש' אלו דברים (דף כו.)

[illegible]

תני: הממון הים דעמו חלקין
דמסקיין דלחלא אמר לה הרי זה
גיטין על מנה שלם ממות חכרין
ולחלא אמר לה הרי זה גיטין על
מנה שאכנס לבית הנכנסת חלא

[illegible]

כא למימר על מנת שחמתי כפלא דעבודה הכך מגשרה דלא
בב. והוה מתי למיפריך ודילמא מהה לה חלד מייחיה והוה ליה
מהוה ואל חלד דהא שכיח טפי: **כל** חיי וחייבי בוי. סימנה
שלא תשמי אין כל מיי אין ו כרימות כל מיי פלוני הרי זה
חיי ידיה נמי דילמא מיית וכו' עד אלא כל ימי חייבי אין זה
נכא אינה לא כדאמר ק"ד מעיקרא ההם ולא כמסקנא ועוד הקשה
א' שאלו או כחייא או כחיי חברה מגרע גרע ויסקל דנקט הקשה
שנתו דמעיקרא וי"ט כל מיי חייבי אין ו כרימות מירוש בין שאמר
שנתו והכל כל ימי חייבי הוא וא"כ פריך שפיר לכל לישני ההם
דלתה הגמ' נמי במיתתה איכא למימר דמגרע גרע דכל היכא
חיימיה אין זה כרימות והכל נמי אי מייחא אינה כרישא הרי
שחמתי כחתיך דכי מייחא חברה כרישא חיל גיטה כחיי שחמ
מ' גיטין פג: ד"ה כל ש' שהיחא טוניה וו כחישא:

דאמער לה נמי הא וקאי אמאי דסליק מיניה דשני דאמער ע"מ שלא דאמער לה תרוייהו לישני הרי זה גיטין על מנת שלא תמות חכרתיך לה אלא על מנת שחמות חכרתיך הוה ליה למספקר ודילמא לא ג' (ד"ה ע"מ שחמות) אלא על כרחין מיירי דאמער לה תרוייהו לישני:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

מה' א ב ג ח ט י
תלכות עשרות
יה"כ הלכה ג:
ג ד ה ו ז ח ט י
המקדש הלכה י:
נו ז ח ט י כ
גירושין הלכה י
(טו)ע"פ אה"ע סימן קמג
סעיף כז:

יה אור השלם

ו. וְהִקְרִיב אֶחָדָן אֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ: וְיִקְרָא שׁוֹר

מגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה על מנת
שפתותי וכו' מלמדן אותנו
שאם תאמר ק: (ג) ד"ה
ע"מ שלא תמות דבור זה
ל"ל קודם ד"ה ע"מ

 L'Esprit des Lois

[illegible]

תום' ישנים (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones